

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Římanům 8:1-4 ¹Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši [a nechodí podle těla, ale podle Ducha]. ²Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti. ³Neboť co bylo Zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a jako oběť za hřích a odsoudil hřích v těle, ⁴aby byl požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha.

God requires from His creatures conformity to His will. Imperfection of character is sin, and sin is the transgression of the law. All righteous attributes of character dwell in God as a perfect, harmonious whole. Every one who receives Christ as his personal Saviour is privileged to possess these attributes....
TMK 131.2

TMK – Abych jej znal 131.2 Bůh požaduje, aby Jím stvořené bytosti byly v souladu s Jeho vůlí. Nedokonalost charakteru je hřích a hřích je přestoupení zákona. Všechny spravedlivé charakterové vlastnosti přebývají v Bohu jako dokonalý, harmonický celek. Každý, kdo přijme Krista jako svého osobního Spasitele, má výsadu tyto vlastnosti vlastnit....

This character was revealed in the life of Christ. That He might by His own example condemn sin in the flesh, He took upon Himself the likeness of sinful flesh. Constantly He beheld the character of God; constantly He revealed this character to the world. Christ desires His followers to reveal in their lives this same character. TMK 131.3

TMK – Abych jej znal 131.3 Tento charakter byl zjeven v Kristově životě. Aby mohl svým vlastním příkladem odsoudit hřích v těle, vzal na sebe podobu hříšného těla. Neustále měl na zřeteli Boží charakter; neustále tento charakter zjevoval světu. Kristus si přeje, aby jeho následovníci ve svých životech zjevovali ten samý charakter.

Satan had pointed to Adam's sin as proof that God's law was unjust, and could not be obeyed. In our humanity, Christ was to redeem Adam's failure. But when Adam was assailed by the tempter, none of the effects of sin were upon him. He stood in the strength of perfect manhood, possessing the full vigor of mind and body. He was surrounded with the glories of Eden, and was in daily communion with heavenly beings. It was not thus with Jesus when He entered the wilderness to cope with Satan. For four thousand years the race had been decreasing in physical strength, in mental power, and in moral worth; and Christ took upon Him the infirmities of degenerate humanity. Only thus could He rescue man from the lowest depths of his degradation. DA 117.1

DA – Touha věků 117.1 Satan poukazoval na Adamův hřích jako na důkaz toho, že Boží zákon je nespravedlivý a nelze jej zachovávat. Kristus měl v našem lidství Adamův pád vykoupit. Adam však v době, kdy na něj zaútočil pokušitel, nebyl poznamenán žádnými následky hříchu. Stál zde tehdy v plné síle dokonalého člověka, a to jak po stránce tělesné, tak i duševní. Byl obklopen slávou zahrady Eden a denně se stýkal s nebeskými bytostmi. V úplně jiné situaci byl Ježíš, když vstoupil na poušť, aby se střetl se satanem. Tělesné, duševní i mravní schopnosti lidstva po čtyři tisíce let ochabovaly; Kristus na sebe vzal slabosti degenerovaného lidstva. Jen tak mohl zachránit člověka z nehlubšího ponížení. (srv. TV 69.6)

Many claim that it was impossible for Christ to be overcome by temptation. Then He could not have been placed in Adam's position; He could not have gained the victory that Adam failed to gain. If we have in any sense a more trying conflict than had Christ, then He would not be able to succor us. But our Saviour took humanity, with all its liabilities. He took the nature of man, with the possibility of yielding to temptation. We have nothing to bear which He has not endured. DA 117.2

DA – Touha věků 117.2 Mnozí tvrdí, že nebylo možné, aby byl Kristus přemožen pokušením. Potom by býval nemohl zaujmout Adamovo místo a zvítězit tam, kde Adam selhal. Kdyby snad byl náš boj v nějakém slova smyslu těžší než ten Kristův, pak by nám nebyl schopen pomoci. Náš Spasitel však přijal lidství se všemi důsledky, které to s sebou neslo. Přijal lidskou přirozenost včetně možnosti podlehnout pokušení. Nemusíme snášet nic, co by nezakusil i On. (srv. TV 70.1)

Think of Christ's humiliation. He took upon Himself fallen, suffering human nature, degraded and defiled by sin. He took our sorrows, bearing our grief and shame. He endured all the temptations wherewith man is beset. He united humanity with divinity: a divine spirit dwelt in a temple of flesh. He united Himself with the temple. "The Word was made flesh, and dwelt among us," because by so doing He could associate with the sinful, sorrowing sons and daughters of Adam (The Youth's Instructor, December 20, 1900). 4BC 1147.4

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1147.4 Přemýšlejte o Kristově ponížení. Vzal na sebe padlou, strádající lidskou přirozenost, poníženou a poskvřněnou hříchem. Vzal na sebe naše bolesti, nesl náš žal a hanbu. Snášel všechna pokušení, kterým je vystaven člověk. Spojil lidství s božstvím: božský duch přebýval v chrámu těla. Spojil se s chrámem. **Jan 1:14** "[A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi](#)", protože jen tímto se mohlo spojit s hříšnými, trpícími Adamovými syny a dcerami (The Youth's Instructor, 20. prosince 1900).

Clad in the vestments of humanity, the Son of God came down to the level of those he wished to save. In him was no guile or sinfulness; he was ever pure and undefiled; yet he took upon him our sinful nature. RH December 15, 1896, par. 7

RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 7 Boží Syn, oděný do lidského těla, sestoupil na úroveň těch, které si přál zachránit. Nebyla v něm žádná lest ani hříšnost, byl vždy čistý a neposkvřněný, přesto na sebe vzal naši hříšnou přirozenost.

Jesus came to the world as a human being, that He might become acquainted with human beings, and come close to them in their need. He was born a babe in Bethlehem. He grew up as other children grew. And from youth to manhood, during the whole of His earthly life, He was assailed by Satan's fiercest temptations. ST October 17, 1900, par. 9

ST – časopis Znamení doby, 17. října 1900, odst. 9 Ježíš přišel na svět jako člověk, aby se s lidmi seznámil a přiblížil se jim v jejich potřebách. Narodil se jako dítětko v Betlémě. Vyrůstal stejně jako vyrůstají jiné děti. Po celý svůj pozemský život, od mládí až do dospělosti, byl napadán satanovými nejprudšími pokušeními.

Adam was tempted by the enemy, and he fell. It was not indwelling sin which caused him to yield; for God made him pure and upright, in His own image. He was as faultless as the angels before the throne. There were in him no corrupt principles, no tendencies to evil. But when Christ came to meet the

temptations of Satan, He bore "the likeness of sinful flesh." In the wilderness, weakened physically by a fast of forty days, He met His adversary. ST October 17, 1900, par. 10

ST – časopis Znamení doby, 17. října 1900, odst. 10 Adam byl pokoušen nepřítelem a padl. Nebyl to v něm přebývajícím hřích, který způsobil jeho selhání, neboť Bůh ho stvořil ke svému obrazu, čistého a bezúhonného. Byl bezchybný jako anděl před trůnem. Nebyly v něm žádné narušené principy, žádné sklony ke zlu. Když však Kristus přišel, aby se setkal se satanovými pokušeními, nesl "[podobnost těla hříchu](#)" (**Římanům 8:3**). Fyzicky oslaben čtyřicetidenním půstem se na poušti setkal se svým protivníkem.

It would have been an almost infinite humiliation for the Son of God to take man's nature, even when Adam stood in his innocence in Eden. But Jesus accepted humanity when the race had been weakened by four thousand years of sin. Like every child of Adam He accepted the results of the working of the great law of heredity. What these results were is shown in the history of His earthly ancestors. He came with such a heredity to share our sorrows and temptations, and to give us the example of a sinless life. DA 48.6

DA – Touha věků 48.6 Pro Božího Syna by bylo téměř nekonečně pokořující už to, kdyby na sebe vzal lidskou přirozenost v době, kdy Adam stál v rajske zahradě ještě ve své nevinnosti. Ježíš však přijal lidství oslabené čtyři tisíce let trvajícím působením hříchu. Stejně jako každý Adamův potomek nesl i Kristus následky působení zákona dědičnosti. O jaké následky šlo, nám ukazuje život jeho pozemských předků. S takovým dědictvím tedy přišel na svět, aby sdílel naše strasti a pokušení, a aby nám dal příklad, jak žít životem bez hříchu. (srv. TV 27.4)

Christ, who knew not the least taint of sin or defilement, took our nature in its deteriorated condition. 1SM 253.1

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 253.1 Kristus, který neznal ani sebemenší poskvrnění hříchem nebo nečistotou, přijal naši přirozenost v jejím narušeném stavu.

The great work of redemption could be carried out only by the Redeemer taking the place of fallen Adam. With the sins of the world laid upon Him, He would go over the ground where Adam stumbled. He would bear a test infinitely more severe than that which Adam failed to endure. He would overcome on man's account, and conquer the tempter, that, through His obedience, His purity of character and steadfast integrity, His righteousness might be imputed to man, that, through His name, man might overcome the foe on his own account. Con 17.3

Con – Střet 17.3 Velkolepé dílo vykoupení mohlo být vykonáno pouze tím, že by Vykupitel zaujal místo padlého Adama. S hříchy světa, které na něm spočinuly, by prošel zemí tam, kde Adam klopýtl. Podstoupil by zkoušku nekonečně těžší než tu, ve které Adam selhal. Porazil by pokušitele a zvítězil ve prospěch člověka, aby díky Jeho poslušnosti, čistotě charakteru a neochvějné neporušenosti mohla být Jeho spravedlnost přičtena člověku, aby skrze Jeho jméno mohl člověk přemáhat nepřítele ve svůj vlastní prospěch.

What love! What amazing condescension! The King of glory proposed to humble Himself to fallen humanity! He would place His feet in Adam's steps. He would take man's fallen nature, and engage to cope with the strong foe who triumphed over Adam. He would overcome Satan, and in thus doing He

would open the way for the redemption from the disgrace of Adam's failure and fall, of all those who would believe on Him. Con 18.1

Con – Střet 18.1 Jaká to je láska! Jaká úžasná shovívavost! Král slávy se nabídl, že se pokoří na úroveň padlého lidstva! Vstoupil by do Adamových šlépějí. Přijal by padlou lidskou přirozenost a pustil by se do boje se silným nepřítelem, který nad Adamem zvítězil. Porazil by satana, a tím by otevřel cestu k vykoupení z potupy Adamova selhání a pádu všem, kdo by v Něho uvěřili.

Christ is the ladder that Jacob saw, the base resting on the earth, and the topmost round reaching to the gate of heaven, to the very threshold of glory. If that ladder had failed by a single step of reaching the earth, we should have been lost. But Christ reaches us where we are. He took our nature and overcame, that we through taking His nature might overcome. Made "in the likeness of sinful flesh" (Romans 8:3), He lived a sinless life. Now by His divinity He lays hold upon the throne of heaven, while by His humanity He reaches us. He bids us by faith in Him attain to the glory of the character of God. Therefore are we to be perfect, even as our "Father which is in heaven is perfect." DA 311.5

DA – Touha věků 311.5 Kristus je žebříkem z Jákobova snu. Jeho spodní část se opírá o zem a vrchol dosahuje až k nebeské bráně, na samý práh slávy. Kdyby byl žebřík jen o jedinou příčku kratší a nedotýkal se země, byli bychom ztraceni. Kristus však za námi přichází tam, kde se nacházíme. Vzal na sebe naši přirozenost a zvítězil, abychom i my přijetím Jeho přirozenosti vítězili. Učiněn "[v podobnosti těla hříchu](#)" (**Římanům 8:3**) žil bezhříšným životem. Nyní se svým božstvím drží nebeského trůnu, zatímco svým lidstvím dosahuje až k nám. Vybízí nás, abychom vírou v Něho dosáhli slávy Božího charakteru. Proto máme být dokonalí, "[jako je dokonalý](#)" náš "[nebeský Otec](#)" **Matouš 5:48**. (srv. TV 196.1-2)

Christ's life represents a perfect manhood. Just that which you may be, He was in human nature. He took our infirmities. He was not only made flesh, but He was made in the likeness of sinful flesh. His divine attributes were withheld from relieving His soul anguish or His bodily pains (Letter 106, 1896). 5BC 1124.2

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1124.2 Kristův život představuje dokonalé lidství. Ve své lidské přirozenosti byl takovým, jakým můžeš být i ty. Vzal na sebe naše slabosti. Nejenže se stal tělem, ale byl učiněn v podobnosti hříšného těla. Jeho božské vlastnosti byly zadrženy, aby Mu od úzkosti nitra nebo tělesné bolesti neulehčovaly (Dopis 106, 1896).